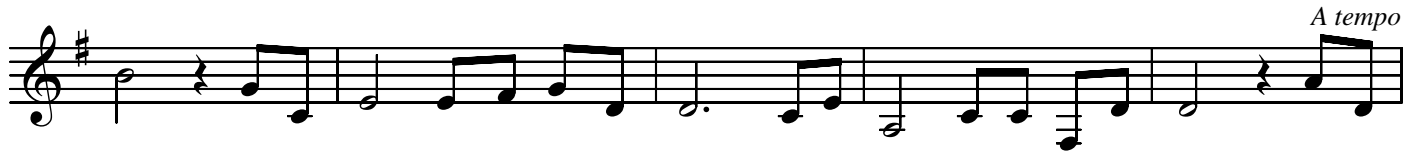

MÃI MÃI MÙA THU

Thơ : Lê Hân
Nhạc : Vinh Điện

(hát tự do) Có phải gió làm cho màu lá đổi, có phải mây làm cho nắng phai

đi, có phải em cùng mái tóc thềm thì, rủ thu lại cho đất trời tím tím. Ta ngồi

cuối thang đời trang điểm lại một dung nhan se sắt đã bao năm, nghe trên

vai má lựu thuở em nằm, nhìn hoa cúc mùa thu đầu gập gờ. Nắng xôn

xao và trong lòng rực rỡ, gió như hơi từ những cánh môi hoa, ta chìm

lần trong hương em thanh thoát, em tan dần trong nhịp đập tim ta. Cuộc tình đã

đến nhờ thu dào dạt, mới chớm một ngày mắt biết tìm nhau, trong hạt mưa

sa ấm nụ hôn đầu, ta đã cùng thu chung nhau làm một. Em còn nhớ

chàng vành khuyên đứng hót, giữa cành lá xanh chớm ngả vàng tơ, em đẹp như

mơ nên vẫn phai nhạt, ta viết một đời không trọn bài thơ. (Có phải...) thơ. Thu bắt

ngát tình chúng ta bắt ngát, em yêu ơi đời mãi mãi mùa thu. Thu bắt

ngát tình chúng ta bắt ngát, em yêu ơi đời mãi mãi mùa thu.